

БІБЛОС

ЖУРНАЛ УКРАЇНСЬКОГО БІБЛІОГРАФІТ

“BIBLOS” UKRAINIAN BIBLIOGRAPHY
238 E. 6th St., New York, 10003

SUBSCRIPTION: ONE YEAR \$1.00
Editor: N. Sydor Chortorysky, Ph. D.

diasporiana.org.ua

4. 1. (140)

СІЧЕНЬ-БЕРЕЗЕНЬ 1973

Рік, XI X.

Михайло КАЧАЛУБА
ДО ВЕРТЕПУ

Віками вже,
немов Ізраїль,
Месій ждеш ти — Україно,
і в туї-вірі цій безкрай
вже родяться,
і бороться,
вмирають

— твої сини...

Від давнини

— кукіль та кров

диявол сіє,
а приступу ж вільного
немас для Месії...

Та свят-вечірня зірка ген —

на нашім тихім небі,

пригадує,

зове,

веде —

народ наш до вертепу:

несміло, крадькома

— з колгоспу

приходить сніп-дідух до хати;

тремтять в напрузі

— свічі з воску

і заглядають крізь загату,

щоб часом Ірод...

Світять зорі,

тріщить мороз під дружнім кроком:

йде брат до брата

і в покорі —

знов «Бог Предвічний»,

як щороку ...

ХРИСТОВИМ!

НА БОГОЯВЛЕННЯ

19 (6) січня

Тоді прибув Ісус із Галилеї на Йордан до Йоана, щоб хреститися від нього: але Йоан спротивлявся йому, кажучи: «Мені самому треба хреститися в тебе, а ти приходиш до мене». Ісус у відповідь сказав до нього: «Залиши це тепер, так бо личить нам здійснити всяку правду». І тоді він залишив його. А охристившись, Ісус зараз же вийшов з води. І ось розкрився йому небо, і він побачив Духа Божого, який спускався, мов голуб, і зйшов на нього. І голос пролунав з неба: «Це Син мій любий, що його я вподобав».

Матей 3, 13-17

НА НЕБІ ЗІРКА ЯСНА ЗАСЯЛА

На небі зірка ясна засяла
І ясним світлом сіяє,
Хвиля спасення нам завитала,
Бог в Вифлеемі раждається:
Щоб землю з небом в одно злучити
Христос родився — славіте!

В біднім вертепі, в яслах на сіні
Спочив Владика — Цар світа,
Отож до Нього спішім всі нині,
Нашого жде Він привіта,
Спішім любови Його огріти,
Христос родився — славіте!

Благослови нас, Дитяtko Божe,
Дари нас щастям — любов'ю,
Най ї пекельна сила не зможе
Нас розлучити з Тобою,
Благослови нас, ми Твої діти,
Христос родився — славіте!

● З сучасної поезії в Україні

СВЯТ-ВЕЧИР

Святково пахне глиною долівка.
На покуті у горщику — кутя.
Біля вікна — замріяне дитя,
У теплу хустку вкутана голівка.
То я малий. А за вікном — зима.
На всіх шибках тропічна тепла казка...
— Морозе, йди вечериця, будь ласка!
— Не клич, бо й так тепла того

нема. —

і мати свитку накиду на плечі,
чекаючи вечірників у дім...

— Морозе, Морозе, йди до нас
вечерять!..
Син мій вдивляється в зоряний
чистий світ.
Хтось невідомий стукає в хатні
двері —
і на порозі з'являється добре
знайомий дід.
Дарує він синові червонобокі яблука,
а мені повертає казку мою, мов гном...
У місячнім світі купаються білі
яблуки,
а нам із сином здається, що квітнуть
вони за вікном.

Григорій Білоус

ЗІЙШЛА ЗОРЯ

Зоря зійшла на гори й доли,
Як Ти прийшов на землю, Христе,
І розтлілось ясно, як ніколи,
Її проміння золотисте.

І всі питалися в просонні:
Чому на небі путь огнenna —
І грають арфи невгомонні
Й дріжуть в основах вся вселенна?

Микола Матвіїв-Мельник

~~~~~

D ♯ C Andante

Тем-нень-ка- я ні- чка тъмо - ю світ на-
Од - на лих зі - ро - нька по - над всі сі-

кри- ла. А там на не- бе- снім по-лі зо - рі
я - е і над виф-ле-ємсь-ким по-лем лу - чі

за - па - ли- ла.
про - сти - ра - с.

Стародавня і дуже популярна українська колядка на Лемківщині; записано від одного жителя тієї частини нашої Батьківщини.

~~~~~

22. Січня — Свято
Української
Соборності

ЯКА КРАСА...

Яка краса — відродження країни!
Ще рік, ще день назад тут чувся плач рабів,
Мовчали десь святі під попелом руїни,
І журно дзвін старий по мертвому гудів.

Коли відкільсь взялася міць шалена,
Як буря, все живе схопила, пройняла, —
І ось, — дивись, в руках замаяли знамена,
І гимн побіди співа невільна сторона!

Так спить орел, — ураз, розкривши очі,
Угледить світ, красу і простір голубий,
І легко з скель спорхне, і в небі заклекоче
Про вільний лет орлів, про ранок золотий.

Так море іноді, — всю ніч дрімає,
І нагло хвилями, як крилами заб'є,

І дивним жемчугом, і барвами загарає,
І очі всесвіту до себе прикує.
Летить воно, хвилюється і ллється
В обіймах соняшних і сяє, і тримті,
І щастям все життя йому в той мент здається,
І все в путі йому і годить, і щастить.

І де взялись ці хвилі сніжнобілі,
Хто дивно так навчив їх грati і шуміть?
З яких ясних країн чайки ті налетіли,
Шо вміють ніжно так і плакати, і жалітъ?

Чайки, чайки! Тоді не треба плачу,
Коли йде боротьба за волю, за життя,
Коли на хмарках я вже дивний відблиск бачу
І соня жданого близкуче вороття.

О. Олесь

UKRAINE WILL RISE !

LIBERATE UKRAINE FROM RUSSIAN IMPERIALISM

9. 3. 1814

Ми віруєм Твоїй силі
І слову живому:
Встане правда, встане воля
І Тобі одному

| Ольга Марунич

10. 3. 1861

Поклоняється всі язики
Во віки і віки.
А покищо — течуть ріки,
Криваві ріки!..

МІЙ ШЕВЧЕНКО

Не малуйте Шевченка плебеем
У кріпакьїй пошарпаній світі —
Я в нім бачу лише Прометея
У одежі із сонця відлітій,

Володаря дум України,
Що піднісся на грани столітні
Щоб сіяти правду невпинно,
Щоб вогнем у віках пломеніти!

Не малуйте Шевченка салдатом,
Не малуйте поета в печалі,
Мій Шевченко завжди був крилатим,
Мій Шевченко завжди був на волі!

Не малуйте поета в печалі,
Бо він — світоч і щастя народу,

Тарас Шевченко

Псалом Давида

43

Боже, нашими ушами
Чули Твою славу,
І діди нам розказують
Про давні кроваві
Тії літа; я рукою
Твердою своєю
Роз'язав Ти наши руки
І покрив землею
Трупи ворогів. І силу
Твою восхвалили
Твої люди, і в покої,
В добре одпочили,
Славя Господа!.. А нині
Покриваєши знову
Срамотою свої люди,
І вороги нові
Розкрадають, як овець, нас
І жеруть!.. Без плати
І без ціни отдав єси
Ворогам проклятим;
Покинув нас на сміх людям,
В наругу сусідам,
Покинув нас, як в притчу
Нерозумним людям.
І кивають, сміючися,
На нас головами;
І всякий день перед нами —
Стид наш перед нами.
Окрадені, замучені,
В путах умираєм,
Чужим богам не молимось,
А Тебе благаєм:
„Поможи нам, ізбави нас
Вражій наруги.
Поборов Ти першу силу,
Побори ж і другу,
Ще лютішу!.. Встань же,
Боже,

Вскую будеш спати,
Од сліз наших одвертатись,
Скорби забувати!
Смирилася душа наша,
Жить тяжко в оковах!
Встань же, Боже, поможи
нам
Встать на кати знову".

Став піском золотим в Кос-Аралі,
Де ступав він в хвилині негоди.

...А тепер наш Тарас — в кожній хаті,
З нами словом живим розмовляє,
Є в Шевченка народження дата —
Дати ж смерти в Шевченка не має!

25 лютого народилася Леся Українка (Л. П. Косач-Квітка) (1871—1913) — велика українська поетеса.

Марко Босслав

ЛЕСЯ УКРАЇНКА

Присвягую Головному Командирові УПА, генералові Тарасові Чупринці.

Був наказ: — До походу! До зброй! Україна розп'ята в вогнях! Кожна хата родила герой, Месник руку могутньо підняв.

Був наказ, як гаряче залізо, І слова стали чином живим. Боротьба стала чести девізом, Месть горіла завзяттям грізним.

Залунав у просторах так гордо Віщий гомін хоробрих боїв — Рознеслися стогромним акордом По світах ідеали Твої.

Ще момент і Твій голос владарно Загримить на руїнах Кремля, І напише колонам ударним Пісню слави розкута земля!

2.10 1947.

5.3 1950

5.3 1973

Головний Командир УПА
генерал-хорунжий Роман Шухевич —
Тарас Чупришка

О, Господи, Всесильний, Всемогучий!
Перед Тобою я поклони б'ю.
До Тебе за скитальців сущих
Молитву щиро на чужині щлю.
Сдай серця розгублених овець
В едине стадо під Твоїм покровом,
І сотвори в нас гордості взірець,
Уміння йти за справедливим зовом.
Дай силу щиро Україну полюбити
Та переможно привітати її,
І над Дніпром без страху помолитись
На кров'ю зрошеній землі.
Зішли нам віру, віру в перемогу
Святої правди над чортівським злом
І покажи нам праведну дорогу
— У парі йти з прославленним хрестом.
З хрестом зйти у златоверхий Київ,
І на Андріївській, божественній горі
Прославити Твої діла святії,
Щоб царство Боже відновилось на землі.
І в царстві тім могутньої держави
Благослови діла майбутніх поколінь,
А на зарищах Москви у її „славі”
Воздвигни пам'ятник ганьби. Амінь.
С. Горлач

Видання

1. -КАЛЕНДАР СВІТЛА на Божий 1973 рік. XXXI річник. Видавництво ОО. Васильян. Торонто - 1973 - Канада. Ст. 192
2. -КИШЕНЕВИЙ КАЛЕНДАРЬ на 1973 р. Накладом Української Книгарні "ГОВЕРЛЯ", в Нью Йорку, 1973 . Сторін 32.
3. *Косіковський, Слекса: СЕЛО МАРКІ ЯНА -МОЇ НЕСТАНИЧІ.* Бібліотека Шашкевича Яна, ч. 5. Вінніпег 1972 Канада. Сторін 124 та 4 непаг.
4. *Фостун, М., Святомир: НА КРИЛАХ ЖИТЯ. Етюди.* Лондон , 1972. Сторін 56.
5. *Огриєнко, Василь: ПОХОРОН УКРАЇНИ, (Всім людям – національностям і мовам).* В-во "Безсмертність України", в країні Вашингтона, Нью Йорк, 1972 р. Сторін 128.
6. *Штоцик, М., Джимро, Д-р: СВІТЛА Й ТІВІ УКРАЇНСЬКИХ СТУДІЙ У ГАРВАРДІ .* Чікаго - Мілвокі , 1973. Ст. 81-3 пен. Видання Світової Управи, заходами Крайової Управи в ЗСА Товариства Української Студіюючої Молоді ім. Миколи Міхновського. Тираж 2.000.
7. -В ІМЯ ПРАВДИ і СПРАВЕДЛИВОСТИ. Видання Української Православної Інформаційної Служби. Мельбурн -Австралії, 1972 Сторін 93. (Збірне видання)
8. -КАРПАТСЬКА УКРАЇНА. ГЕОГРАФІЯ -ІСТОРИЯ -КУЛЬТУРА. Перевидано без змін Накладом "Карпатського Союзу" в ЗСА. Нью Йорк, 1972. Сторін 160. Ціна 3 дол.
9. -УРА У БІЙ. Слова і музика Н. Важняк. Накладом Української Книгарні "Говорля" в Нью Йорку, 1972. на голос і фортепіано. І друга пісня ОЙ, НЕ ХОДИ ГРИЦЮ - на гітару. Сторін 4 фоліо .
10. *Полонська-Василенко, Наталія: ІСТОРИЯ УКРАЇНИ. Том I. (До половини ХУІІ ст)* Українське Видавництво, Мюнхен, 1972., сторін 191:1 неп.
11. *Кошелівець, Іван: МИКОЛА СКРИПНИК.* В-во "Сучасність", Мюнхен, 1972. ст. 342: 2

ПЕРІОДИКИ

1. -ШАШКЕВИЧ ЯНА, ч. 17- 18. Рік X. Вінніпег Листопад, 1972. Видає інститут-Заповідник Маркіяна Шашкевича у Вінніпезі, афіліований з Українським Католицьким Університетом у Римі. Вінніпег, ст. 353-384
2. -ЛІТОПИС ВОЛИНИ , Вінніпег, рік X-XI , ч. 10-11. Науково-популярний Збірник Волині знавства. Редактор Колегія. Видає Інститут Дослідів Волині.. Ст. 184.
3. -ВІЗВОЛЬНИЙ ШЛЯХ . Суспільство-політичний і науково літературний місячник. Кн. 10-11 (295-296). Жовтень-Листопад, 1972. Річник ХХУ. Видає Українська Видавнича Спілка в Лондоні , Англія. Ст. 1091-1280.
4. -УКРАЇНСЬКЕ КОЗАЦТВО . Рік X. Січень-Березень, 1973. ч. 1(23). Ст. 48. Квартальник Українського Вільного Козацтва. Чікаго , 2100 E. Чікаго Аве, ЗСА.
5. -ЮНАК . Листопад, 1972. ч. 11. (111). Рік X. Журнал пластового юнацтва. Шомісячник Видає Георгіна Пластова Булава. Торонто , Канада. Сторін 28.
6. -АБН Кореспонденс (на англійській мові) Вересень-Жовтень, 1972. ч. 5. Рік ХХІІІ-й . сторін 48. Мюнхен-Німеччина.
7. УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА СЛУЖБА. Випуск ч. 45. Рік XII . Жовтень, 1972. Сторін 28. Вок Гіл, Вік. Австралія.
8. -САМОВУТНЯ УКРАЇНА. ч. 67,68. липень-серпень, 10. 972 рік Дажбожий. Світоглядов і.. Вісті Головного Столу Об'єднання Синів і Дочок України - ОСІДУ. Вінніпег-Чікаго,- ЗСА. Сторін 433-448.
9. -ПРОМІНЬ. Рік ХІІІ. Грудень, 1972. ч. 12. Ст 32, Вінніпег, Канада.
10. -УКРАЇНСЬКЕ ПРАВОСЛАВНЕ СЛОВО.. Р. ХХІІІ. ч. 12. Грудень, 1972. Ст. 24. Совет Бовнд Брк.
11. -ВІСНИК ООЧСУ. Рік ХХІІ. ч. 9-10. жовтень Нью Йорк, 1972. Ст. 32.
22. -ОВІД - ч. 3. Липень-Вересень, Рік ХХІІІ., Чікаго, сторін 28.
23. -АВАНГАРД. журнал укр. молоді. Соте число Брюксель, Бельгія. Орган СУМ. Ст 81-160 .

ІХАВ КОЗАК НА ВІЙНОНЬКУ

Українська народна пісня

Обробка Л. РЕВУЦЬКОГО

В темпі маршу м.м. $\text{J}=120$

Ф-п

p

simile

3

Спів

p

1. І - хав ко - зак на вій - нонь -

- ку, про - щав сво - ю дів - чи - нонь - ку: „Про - щай - ми - лен - ка,

1973

"HOWERLA" - PUBLISHING • NEW YORK

2

чор - но_бриве_нь - ка, я йду в чу_жу сто_ро - но_нь - ку!

3

2. Дай же, дів_чи - но, ху_сти - ну, мо _ же я в бо _ ю за -
 3. Да _ ла дів_чи - на ху_сти - ну, ко _ зак у бо _ ю за -

- ги - ну, по _ кри_ють о _ чі, тем _ но_ї но _ чі, лег - шев мо -
 - ги - нув, тем _ но_ї но _ чі по _ крили о _ чі: вже він в мо -

m.s.   *m.s.*   *m.s.*   *3*

sf

0 44 n

3

— ги - лі спо - чи - ну!“
— ги - лі спо - чи - нув!

4. А злії лю - ди на - си - лу

m.d.

взя - ли не_щас - ну дів_чи - ну, а се_ред по - ля гнеть_ся то -

- по - ля та на ко - заць - ку мо - ги - лу!

3 3

0 44 в

4

"А У ЦЬОГО ХАЗЯЇНА"

Стеценко - Кошиць.

Смокій Но

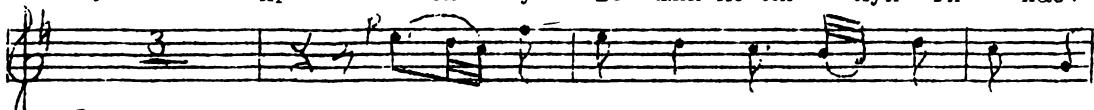

1. А у цьо-го ха-зя - і - на на на йо = го дво- рі
 2. Пе - чутъ ри- бу о - ся три- ну тай на ро- ди - ни.
 4. Дай - мо йо- му та- ке і - мя- І- су - сом Хри-стом.

Fine

Го - ря - ть сві - чі вос - ко - ві - і у йо - го дво - рі.
 Пре - чис - та - я Ді - ва Ма - рі - я Ди - тя вро - ди - ла.
 Су - се Хрис - те Си - ну Бо - жий По - ми - луй ти нас.

3.----- Sta - ли во - ни ду - мать, га -

я - ке I - мя дать. Sta - ли во - ни ду - мать, га -

да - ти я - ке I - мя дать.

{(f.)}

Da capo

A fine

ДОКУМЕНТ ЧАСУ!

ДАЙ БОЖЕ, ЩОБ УЖЕ ЧИМ СНОРШЕ МИ ДІНДАЛИСЯ СВОБОДИ ДЛЯ НАШОЇ МУЧЕНИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ

СОВОРНЕ РІЗДВЯНЕ ПОСЛАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ІСРАРХІ

Колись вифлесмські пастирі побачили ангела і „налякалися великим страхом“: „І були пастирі цій стороні, що почували та сторожили свою огору. І ось ангел Господень став перед ними, і слова Господні осіяли їх і налякалися страхом великим. І сказав до них ангел: Не бійтесь, ось бо я звішую вам велику радість, що буде всім людям, бо народився вам Спас, що с Ісусом Христом, у місті Давидові. І це вам знак: знайдете дитячко, що сповіте пеленами лежить в яслах“ (Лук. 2,8-12).

Страх — це наслідок первородного гріха, що при різних нагодах отогрює людину і спиняє її в ділнях. Зокрема кінній час, то доба страху. Стільки вони, бомбардування, труйливих газів, катастроф у повітрі, на землі, в підземеллях і на воді, ворожки нападів, розпутування атомів, страйків і демонстрацій! А далі, пріра між молоддю і старшими, захистання в подружньому житті, негодування між робітниками й прапредставниками, боротьба між расами, невгласаючи війни — от це причини перелику сучасної людянини.

І з нутра душі також постає страх. Ми не маємо повного знання речей і боймось невдач. Зроджується в нас почутия маловажності й мінімалізму. А навіть як цілій народ, ми занепокоєні нашим майбутнім. Понад 50 літ безбожницької грози в модерніх катакомбах народ не бачить людської помочі чи та пітнє себе, чим та закінчиться?

А з другого боку людство дріжить і з яку перед собою, бо воно бачить у своїх руках страшну силу, а в серці відчуває бурю неопанованих пристрастей і зловіщий клекіт ненависті. При тому, сьогоднішня людина здає собі впovні справу, що, коли б ця її сила стала на услугах ненависті, вона знищила б все, тобто саму людину і весь її моральний і матеріальний доробок. Водночас вона рівно ж ясно бачить, що тільки сила правди і безсмертна міць любові можуть обернути цю страшну силу на услугу всього людства, для постулу, для закріплення прав людини і запевнення правдивого миру. А таку правду й таку любов можна знайти тільки в Христі, в Богочолові, який вповні розуміє людські немої і який завжди готовий людямі помочі.

З огляду на те із надходящим Христовим Різдвом люди й родини й цілі народи, осяні наново Божим Світлом Новонародженого Христа, вражені черговим разом блиском Іого науки і порушенню знову словом Іого безмежної любові, запитують себе, чи вони стоять на правдивому шляху свого життя, постулу, щастя — свого надмірного Божого призначення, чи може зійшлася на маніїці, попали в анархію під впливом своїх інстинктів та йдуть спішною ходкою до тіні смерті? З такими почуттями стоять людство перед Вифлесмським Дітиком! Коли прислухуватися придавленому стогонові, що нині сповиє атмосферу життя поодиноких народів і ціліх континентів, коли старатися зрозуміти правдиве значення його хвилювання, то легко можна відчути, що людство дріжить зі страху перед собою і з німим зворушенням усі мусять благати в Христа світла й помочі!

Як колись, майже дві тисячі років тому до вифлесмських пастирів, так і тепер у добі сучасних страхів ангел Різдва кличе до нас усіх: „Не бійтесь!“ Не бійтесь особисто, бо без Божого Провидіння навіть волос нікому не спаде з голови. Не бійтесь як народ, бо дола всіх народів, також як українського, є в Божих руках. Не бійтесь і як ціле людство, бо, не зважаючи на міркування провідників світу, Всемогуттій Бог не перестає бути гостепарем цілої вселеності! Не бійтесь! Во це звішую вам велику радість, яка буде „всім людям“, і та без війнітку, без огляду на особу, їх вплив, майно, їх становище, їх міркування і їх бажання. „Бо сьогодні народився вам Спас...“, не ангелам, але „вам“ — „людям“. І тому Його ласки, Його заслуги, Його чесноти є „ваші“. Сьогодні радійте Спасом, Його Церквою, Його Евангелію, Його Святими. Все є „ваше“, навіть сам Христос, і Він став вашим, бо він „нам“ народився, як це колайдуємо: „Спас нам народився, з Діви вноплотився...“ Різдвом Христовим ми не лиши багати й мотузки, але стали братами й сестрами в Христі! Ця правда віри така неизбагнута й дивна, що Ангел Різдва був примушений дати пастирим, що привисли також до доказів, знак: „І це вам знак, знайдете дитя, що сповіте пеленами лежить в яслах“. Коли Бог Син не злякався прийняти не-ангельську, але людську природу, то видно, що вона цінна, вартизна й велична, як ми співісмо у стародавній коляді: „Бог прароду, хотій викупити, посадити во Слоні на троні...“ В тім дусі писав і ся Павло до своїх Філіппіян: „Ні в чому не бояйся вашних противників; це буде для них певним знаком погибелі, а для вас спасіння, і то від Бога“ (Філ. I, 28).

Дорогі Браття і Сестри! Отож святкуємо Різдво з піднесеним духом, бо Ангел кличе й до нас: „Не бійтесь!“

Коли глядимо на Боже Дитя з перспективи минулих ХХ століть, то Його велич не лякає нас, справедливість Його не страхас нас, а Його мудрість не засорює нас. При вифлесмських яслах нам здається, що Боже Дитя забуло наші пропні. Вправді, історія підготувала нам важкі історичні досвіді. Творами генія українського народу бажали б злагати наші сусіди, а нас змести з лиці землі. Та сильний Бог, щоб піднести наш народ навіть із найгіршого упадку, щоб міг він сповнити свою історичну місію. Хоч залишився він у модерніх катакомбах, то все таки живе й на Україні, й на поселеннях, іде в перших рядах мучеництва і ісповідництва, відбув п'ять Архієпископських Синодів і проголосив далекосяжні рішення для своєї Помісної Церкви. Наши вороги, подібно, як Ірод, що хотів убити невинних дітей забезпечити своє володіння, новими засобами підготовляють нам новий наступ. Та їх затії будуть ударемні, бо Бог не перестає бути керманичем усієї вселенії!

Ба, щобільше, наш український народ стоїть у перших рядах тих, що бачать у Христі запевнення прав одиць, святыні родин і мирного співіжиття свободних народів. За збереження Христової правди і Його святої любові всі наши Владики, священики, монахи, ченці, черніці й сотки тисяч мирян пішли на катарги, жорстокі муки й тортури, багато з них понесло навіть смерть за Христя і Його Церкву. Таким чином і наша Помісна Українська Католицька Церква являється під цю пору живою частиною Вселенською Христовою Церквою, що сильно вірою своїх вірників, геройськими терпіннями своїх ісповідників та жертвою крові своїх незломних мучеників, відограва передову роль в обороні християнства перед безоглядним наступом безбожництва. Вірні тісі Церкви та її Ісрахія і духовенство, на Україні ѹ у країнах вільного світу, болюче переживають нищення своєї Церкви і шукують оборони перед жорстокими переслідуваннями і забезпеченням її калонічного патріархального устрою, як однієї з-поміж Східних Помісних Католицьких Церков. Во, таким чином, український народ хоче рятувати цю Церкву, як найбільший свій скарб, та водночас геройською вірністю й безчеснінням мучеників і ісповідників хоче злагати і скріпяти та ї цілу Христову Вселенську Церкву.

Але в тій нашій тяжкій журбі за таку поміч нашій многострадальній Церкві, ми не хочемо забути, що одним із найкращих засобів, щоб її успішно помогти, це подбати за неї про відповідне число ревніх і святих свідченників, монахів і монахинь, запевнити наявні молоді належне релігійне й національне виховання, пильнувати релігійного життя наших родин, вщеплювати в серця всіх наших вірників, а закрима, молоді, любою до нашої рідкої Церкви, до П Українського обряду, традицій і звичаїв. В тій цілі нам треба подбати про наші власні українські школи, дитячу виховну літературу, поширення і закріплення нашої добреї української преси, та взагалі про скріплення всього її нашого зорганізованого життя. Во найкраща оборона кожної установи і організації, а в тому Ѵ Христової Церкви, це сила й динамізм її живучості.

У цей радісний день Різдва Христового линемо серцем і думками до Вас усіх. Дорогі Браття й Сестри, так на землі України, як у вільному світі, та приносимо Вам наші найсердечніші святочні й новорічні побажання. Нехай новонароджений Спаситель світу наповнить Ваші серця тими думками й тим щастям, що нині були сповнені в часі першого Різдва Пречиста Діва Марія, святий Йосиф і побожні пастирі. Нехай у цьому Новому Році, що перед нами, наш Божествений Спаситель щедро благословить Вашу тяжку працю і всі Ваші пляхетні змагання для добра різбудови Христової Церкви, українського народу і тих країн світу, де ви проживаєте. Дай Боже, щоб уже цим скоріше ми діждалися повної свободи для нашої мученицької Церкви. А Царство Христової правди, мираз й любої нехай щораз більше закріплюється в наших родинах, школах, громадах, організаціях, хатах, лічницях, старчих домах і в цілому українському народі.

Милій Ісусе, о Божий Сину,
Глянь оком ласки на Україну,
Здійми з нас, грішників, бражди очей,
А серця жаром загрій любою!
ХРИСТОС РОДИВСЯ — СЛАВІМО ЙОГО!

Благословенна Господне на Вас!
Дано при хресті св. Жировицької Матері Божої
і св. мучеників Сергія і Вакха
Різдво 1973

† ЙОСИФ (Сліпий-Коберницький-Дикоєвський),
(СЛІДУЮТЬ ПІДПСИ ВЛАДИК)

Сторічний ювілей української вільної науки

Дні 11 грудня 1973 р. сповідьється сто років з того часу, коли у Львові, за спільним старанням українських діячів культури з Наддніпрянщини із Галичини, затверджено статут „Товариства ім. Шевченка“. Хоч спершу те Товариство було подумане як літературно-видавничча центральна організація, що мала займатися видаванням літературних і наукових творів та часописів і „допомагати розвитку української словесності“ і, хоч щойно 1892 року додано йому формальну назву „Наукове“, фактично, сто років тому засновано ту установу, яка відкрила українському народові двері до гурту культурних націй світу.

Отже сто років тому, під патронатом Пробудника української нації — Шевченка, засновано першу фактичну Українську Академію Наук, що стала могутнім промотором, ініціатором та творцем української науки, яка своїми науковими творами й дослідами зуміла суперничити з науковими надбаннями передових націй світу і яка своєю діяльністю вславила українське імя у світі.

Наукове Товариство ім. Шевченка було від найперших початків свого існування всеукраїнською національною установою, без різниці територіальних кордонів і віровизнання, і тому й вся його наукова діяльність мала завжди та має досі всеукраїнський характер і всеукраїнську мету. Ініціаторами й першими фундаторами та меценатами Товариства ім. Шевченка були: сучасник і один із перших біографів Шевченка — Олександр Кониський та свідома поміщика на Полтавщині — Елісавета Милорадович із Скоропадських. До них приєдналися згодом: адвокат і громадський діяч на Слобожанщині — Михайло Жученко, відзначений педагог і приятель Тараса Шевченка та член Кирило-Методіївського Братства — Дмитро Пильчиків з Херсонщини, відомий громадський діяч і посол до галицького сейму — О. Степан Качала, а за ним прийшли з грошовою допомогою тій молодій нащій Академії Наук — 32 громадяни зі Львова. Першінний статут Товариства ім. Шевченка згадує: вища згаданий приятель Шевченка — Дмитро Пильчиків і побудник української політичної думки — Михайло Драгоманів, обидва з Наддніпрянської України. Найбільший розквіт Наукового Товариства ім. Шевченка припадає на часи головування дійсного титана української науки і основоположника новітньої української історіографії — Михайла Грушевського (1897-1913).

Науковий доробок Наукового

Товариства ім. Шевченка велетенський і щодо кількості і щодо вартості виданих творів. До другої світової війни вийшло 155 томів „Записок НТШ“, 16 томів „Збірника Історично-Філософічної Секції“, 23 томи Філологічної Секції, 15 томів „Українського Архіву“, 8 томів „Української Бібліотеки“, 32 томи „Збірника Математично-Природописно-Лікарської Секції“ і 38 томів „Етнографічного Збірника“. Коли до того додати окрему публікацію різних Комісій НТШ, як наприклад, „Археографічної“ — 22 томів, „Пам'яток української мови і літератури“ — 7 томів, „Матеріали до української антропології і етнології“ — 20 томів, „Джерела до історії України“ — 11 томів, „Матеріали до української бібліографії“ — 8 томів, „Лікарського Вісника“ — 18 томів і багато інших праць різних інших Комісій та коли ще додати до того 10 томів „Історії Україні-Русі“ Михайла Грушевського, а після відновлення НТШ в 1947 р., „Археології України“ Я. Пастернака і незакінчено ще Енциклопедію Українознавства (за редакцією проф. д-ра Володимира Кубійовича і проф. д-ра Зенона Кузелі) — при опрацюванні Загальnoї Енциклопедії, і проф. д-ра Володимира Кубійовича, головного редактора — при опрацюванні гласової Е. У.) та 235 томів публікацій з різних інших галузей української науки, то загальне число томів доходить до півтори тисяч видань — праць Наукового Товариства ім. Шевченка. Це колосальний науковий доробок, що могутній вияв українського духу!

Коли у вересні 1939 р. настала у Львові московсько-більшевицька окупація під зовнішньою вивіскою української влади, вона в першу чергу зліквідувала Наукове Товариство ім. Шевченка і, перетворивши його формально в т. зв. Вільну Академію Наук УССР з її осідком у Києві, знищила насправді той единий творчий центр української вільної науки, що нині весь час було НТШ. Свою настанову до української науки і до Наукового Товариства ім. Шевченка отримала нова „українська влада“ заманіфестувала фізичним знищеннем деяких визначних дійсних членів НТШ та пересіянням прегарної і багатої бібліотеки НТШ, знищеним цінних її ста-рордруків і видань і врешті знищеннем та вивозом у глибоину Росії цінних експонатів музеїв НТШ.

Але вірні українській вільній науці і Науковому Товариству ім. Шевченка — наші вчені відновили в 1947 р. діяльність НТШ в Європі і Америці, під проводом останнього голови Відбулу НТШ

у Львові проф. д-ра Івана Раковського. Згодом, пристосовуючись до обов'язуючих законів у різних країнах українського поселення, перетворено НТШ на окремі країнові самостійні Наукові Товариства ім. Шевченка — в Європі, ЗСА, Канаді і Австралії, із спільним надрядним і координуючим органом — Головною Радою Наукових Товариств ім. Шевченка. Але всі ці самостійні Товариства ім. Шевченка у вільному світі є фактично однією і тією самою науковою установою, базованою на принципах одного і того самого статуту, яка зберігає тісний зв'язок із спадщиною минулого та продовжує наукову діяльність своїх славетних попередників з-пред останньої світової війни.

Джерелом всієї тієї давньої і теперішньої праці НТШ є ідея його великого Патрона — Тараса Шевченка. Тому не припадково першим головою НТШ був д-р Корній Сушкевич, видавець першого повного „Кобзаря“ Шевченка. Тому Й Наукове Товариство ім. Шевченка, як носій ідеології свого Патрона, стоїть поза і понад усіми політичними партіями та не визнає ніякого поділу української нації на області, віровизнання та ідеологічні середовища. Воно вірне тільки єдиній ідеології Тараса Шевченка, того великого Пробудника українського народу, який перший ясно і виразно поставив гасло української національно-державної волі в центру усіх всенациональних на-пряміж нашого життя. Тому також НТШ стоїть на принципах антимосковських і антикомуністичних позицій і має тільки одну мету: плікати і поглиблювати та розвивати українську вільну науку у всіх цих ділянках, в яких вона не може розвиватися в умовинах ворожої займанщини.

Тому Наукове Товариство не є установою свого формального членства, але власністю всієї української спільноти, всього українського народу. Воно було і залишилось майбутньому дійсним репрезентантом української вільної науки. Отже його сторіччя не є ювілем тільки тієї одної установи, але ювілем цілої української науки. І як Тарас Шевченко відкрив українську політичну думку від етнографізму і романтизму у відродженні новітньої літератури та надихнув її революційним визвольницьким духом, так і Наукове Товариство ім. Шевченка надихнуло й обєднало в собі численних українських вчених що своїми глибокими дослідами та студіями вклини українську науку в річніше новітньої західно-європейської науки і культури. Відмічуючи сторіччя ювілей нашої найстарішої наукової централі і нашого найстаршого

представництва української вільної науки та його заслуг для українського народу, закликаємо всю нашу спільноту у вільному світі включитися в наші спільні ювілейні святкування сторіччя Навукового Товариства ім. Шевченка, що їх організують наши окремі країнові Наукові Товариства ім. Шевченка та гідно віщанувати заслуги НТШ для українського народу окремими ювілейними зі браннями і громадськими маніфесаціями у честь української вільної науки.

З цієї нагоди відбудеться також ченка і учени його Патрона — Тараса Шевченка! Торонто — Джерзі Сіті, дня 1-го грудня 1972.

Головна Рада Наукових Товариств ім. Шевченка:

Проф. д-р Евген Вертилорох
президент

Головна Рада Наукових Товариств ім. Шевченка твердо вірить, що українська громада у вільно-му світі гідно причиниться до звеличення сторічного ювілею нашо-го Наукового Товариства ім. Шевче-

Головна Рада Наукових Товариств ім. Шевченка:

Проф. д-р Евген Вертипорех
президент

Проф. д-р Василь Стецюк
генеральний секретар

ЮВІЛЕЙ, який варто відмітити

10 - ліття збірника-періодика "Шашкевичіяни"

Шимволічно і наче на підкреслення історичного зриву Галицької Волості України до власної державності в 1918 році у дні І листопада 1972 на книжковий ринок прийшло чергове видання "Шашкевичіяни", науково-дослідного періодика Інституту -Заповідника Маркіяна Шашкевича, зім'ям якого зв"язане тісно національно-культурне зідроження Західних Земель України.

Новий випуск "Шашкевичіяни" має чергове число I7 - I8, охоплює сто-
рінки 353 до 384 і замикає собою 10- річний період видавання першого
та одинокого в українській діаспорі журналу, що посвячений культові Про-
будителя Української Галичини о.Маркіяна Шашкевича та збереження дже-
рел, пам'яток і матеріалів про нього. Це теж водночас завершення першого
тому "Шашкевичіяни", на який складаються всі досі видані числа цього по-
важного періодику та дають разом близько 400сторінкову книгу, виповнену
оригінальними дослідними творами цілого ряду старших і відомих вже до-
слідників ~~на~~статі і праці М.Шашкевича та його доби, але більш десятка
нових співтореців культу Великого Маркіяна.

Інститут-Заповідник Маркіяна Шашкевича, афіліюваний з Українським Католицьким Університетом у Римі, що десяткою років праці зміг уже закріпити своє місце на фронті вільної української науки, веде багатий сьогодні Музей - Архів, видає поруч "Шашкевичіані" ще пов'язані з культом М.Шашкевича публікації та влаштовує відповідні до своїх завдань свята й імпрези, - ледве чи бувби міг вести всю цю свою творчу га при сучасників важких для науки умовах в Україні працю, якби не поява числа за числом його збірника - піврічника "Шашкевичіаніс".

Цей періодик пов'язав із собою сотки-сотки українців у вільному світі: для яких ім'я та постать Маркіяна Шашкевича є не тільки символом відродження цілої вітка Українського Народу, але й боєвим прапором за повне ви-вершення її зусиль та ідейних змагань у Суверенній Українській Державі.

За 10 років праці "Шашкевиччяна" змогла прибрати великий і міцний кур'єр своїх фундаторів, добродіїв, приятелів, передплатників та прихильників. У їх громаді не ввійшли ще жібі ті, які не мали досі нагоди познайомитись з цим вартісним журналом та які напевно дорожитимуть ним теж, коли хочуть переглянути та побіжно спинятися зором на його сторінках. Ми певні, що Інститут-Заповідник Маркіяна Шашкевича, який видає "Шашкевиччяну", радо піде на руку всім, які виявляють охоту пізнати це видання та ввійти в громаду справжніх і творчих послідовників та звеличників Пробудителя.

Маркіян Шашкевич - Богом даний Пророк України. І правду цього стверджує тік 10-річчя "Шашкевичіяни", - журналу, на який спромоглися українці з вільному світі в час, коли в Україні цього Пророка часто промовчують і культ Його безоглядно поборюють.

А. Курдидик

ЗАПРОШЕННЯ

- ВИ МОЖЕТЕ СОБІ З АМОВИТИ ТЕПЕР
- ТАКІ ЦІННІ КНИЖКИ, ЯКІ ПОЯВЛЯТЬСЯ НЕЗАБАРОМ:
- ОЛОВІ ДАННЯ ПРО СЛАВНЕ ВІЙСЬКО ЗАПОРОЗЬКЕ
написав: Адріян Кащенко, іл. за 8 дол.
- НАРИС І СТОРІЇ УКРАЇНСЬКОГО МИСТЕЦТВА, Голубець
чіна тепер 4 дол.
- НА ВІЧНУ ГАНЬБУ МОСКВІ: Гарасименко: ПРО ГОЛОД
- НА УКРАЇНІ. Документальна книга за 5 дол.

● НАЙНОВІША МЕТОДА
● ПРИРОДНОГО ЛІКУВАННЯ

● Др. В. ДЕМИДЕЦЬКИЙ СТ. 832

за \$27.00

● на підставі теорії та практики природних лікарів
О. Кнайпа, М. Плятена, Ф. Більца й К. Кунцого

ВОНА ВАМ
ПОМОЖЕ
НАПЕВНО!!!!

УКРАЇНСЬКЕ ВЕСІЛЛЯ

"HOWERLA" PUBLISHERS
1238 EAST 6th STREET NEW YORK, N.Y. 10003

Читайте, передплагайте

Д-р МИКОЛА СИДОР-ЧАРТОРИЙСЬКИЙ

ПРОБЛЕМИ УСПІХНОГО ВИХОВАННЯ

• 2 •

НЮ ЙОРК В-во "ПЕДАГОГІЯ" 1971

НОВИЙ НАКЛАД НАНКРАІЦІО КНИЖКИ! „НАЙНОВІША МЕТОДА ПРИРОДНОГО ЛІКУВАННЯ”

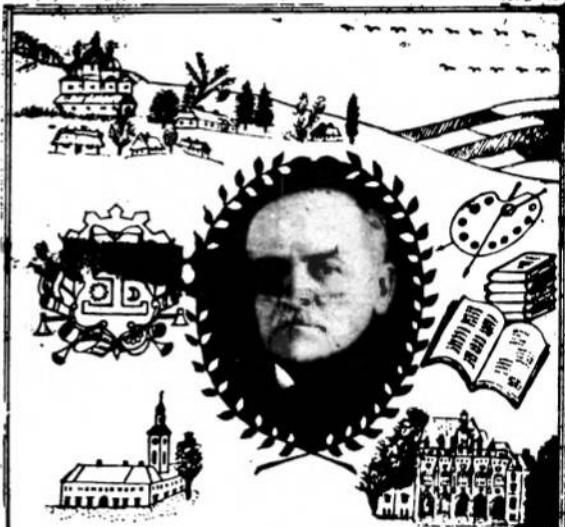
Д-р В. Демидецький (Кнайп, Чинце, Плятен) Ст. 832 та ілюстр. Оправа люксус! Вартість СОТНІО! Замість \$40.00 — дасмо лише за \$27.00 з пересилкою включно, щоб мали і найбільші! Єдина книга в світі, яка вчить, як лікувати самому ПРИРОДНО всі недуги!!! Купуйте! Будьте щасливі і здорові; поможете собі й друзям тепер і завжди! Шлати належність в амер. валютах!

HOWERLA PUBLISHERS
238 East 6th St. New York, N.Y. 10003 USA

У 30-РІЧЧЯ БОРОТЬБИ Української Повстанської Армії 1942-1972

У СОТ РОКІВ НАРОДЖЕННЯ БОГДАНА ХІДАЧОГО

Біографічний нарис Юрія Шухевича

Син ген.-хор. Романа Шухевича — Тараса Чупринки, Головного Командира УПА, Юрій Романович Шухевич-Березовський народився 1883 року у Львові.

Вперше був заарештований московсько-більшевицькими органами, коли мав 16 літ життя.

1. грудня 1958, майже відразу ж по звільненні із вязниці, був знову заарештований на доручення генерального прокурора ССРР Руденка Я. засуджений на 10 років тюрми, як син Головного Командира УПА. Від Юрія Шухевича Москва вимагала прилюдного виступу з обвинуваченням проти батька та відречення від батька, як нібито „ворога українського народу“. Крім цього обвинувачення, Юрій Шухевича засудили вдруге формально на 10 років за нібито розповсюджування „антисоветської пропаганди“.

У 1967 р. Юрій Шухевич написав у кацеті, в Мордовії, листа до Верховної Ради Української ССР, протестуючи дуже гостро

проти його незаконного заслання і проти порушення советської конституції, за якою син не відповідає за батька.

У 1968 р. Юрій Шухевича було звільнено з заслання, з забороною жити в Україні. Він поселився в Татарстані, у місті Нальчик, поблизу української колонії та українських сіл із давніх і новіших переселенців (Кабардино-Балкарія). Юрій Шухевич, одружений, батько двох малих дітей, працював і одночасно здобував вищу освіту екстерном, без відповіді від праці.

У 1970 р. Юрій Шухевич, постійно відмовляючись зректися свого батька, написав до голови Верховної Ради Української ССР протест проти незаконного переслідування режимом молодого

Юрій Шухевич

історика і журналіста Валентина Мороза.

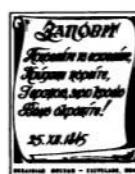
В кінці березня 1972 р. Юрія Шухевича втретє заарештували органи КГБ у м. Нальчику й вивезли в невідомому напрямку. ~~Дружіні з чвома дітьми викинули~~ — лася напризволяще. Разом Юрій Шухевич-Березовський уже прожив 20 літ у тюрях, концтаборах та на примусовому політичному засланні поза Україною в Советському Союзі.

Про Юрія Шухевича, його долю та його стійкість буде окрема вістка в підпільному „Українському Віснику“ ч. 3.

В обороні безвинно засудженого Юрія Шухевича має виступить вся українська вільна спільнота на Заході

1861

БЕЗСМЕРТНИЙ КОБЗАР УКРАЇНИ

THIS MAN IS GUILTY BY BIRTH

Yurij Shukhevych and his 2 year old son, 1972

Yurij Shukhevych, Age 39. Ukrainian political prisoner. Since the age of 15, he has spent 20 years in Soviet concentration camps. Yurij's guilt: being the son of a man who led the Ukrainian Resistance against Hitler and Stalin during World War II.

"... They continue to persecute my mother. Many people continue to suffer imprisonment. All this happens under the resounding declarations about justice and legality... I turn to you because it may happen that in a few months time a new crime will be committed against me: they will again fabricate a new case to get me sentenced for the third time..."

*Yurij Shukhevych, 28th July, 1967
Camp 17, Ozerny, Mordovian ASSR.*

On September 12, 1972, Shukhevych was again sentenced at a secret trial to 10 years in hard labour camps and 5 years exile.

WHAT CAN HIS SON EXPECT?